

2. Määruse nr 715/2007 artikli 5 lõike 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et katkestusseade, mis muu hulgas tagab selles määruses ette nähtud heitkoguste piirnormide järgimise üksnes siis, kui välistemperatuur on vahemikus 15–33 Celsiuse kraadi, võib olla selle sätte alusel põhjendatud üksnes tingimusel, et on tõendatud, et seade vastab kitsalt vajadusele vältida heitgaasi tagastussüsteemi mõne detaili toimimise häirete tõttu vahetuid riske mootorile kahju või õnnetusjuhtumi näol, mis on nii tõsised, et need tekitavad konkreetse ohu selle seadmega varustatud sõidukiga sõitmisel. Mingil juhul ei saa määruse nr 715/2007 artikli 5 lõike 2 punktis a ette nähtud erandi kohaldamisalasse kuuluda katkestusseade, mis peaks tavapärastel liiklustingimustel toimima suurema osa aasta vältel, et mootor oleks kaitstud kahju või õnnetusjuhtumi eest ja et sõiduki ohutu kasutamine oleks tagatud.
3. Direktiivi 1999/44 artikli 3 lõiget 6 tuleb tõlgendada nii, et lepingule mittevastavust, mis seisneb selles, et sõiduk on varustatud katkestusseadmega, mille kasutamine on määruse nr 715/2007 artikli 5 lõike 2 kohaselt keelatud, ei või kvalifitseerida „väikeseks“, isegi kui tarbija oleks selle sõiduki ikkagi ostnud, kui ta oleks olnud selle seadme olemasolust ja toimimisest teadlik.

(¹) ELT C 279, 24.8.2020.

Euroopa Kohtu (viies koda) 14. juuli 2022 otsus – Euroopa Komisjon versus Taani Kuningriik

(Kohtuasi C-159/20) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine – Määrus (EL) nr 1151/2012 – Põllumajandustoodete ja toiduainete kvaliteedikavad – Artikkel 13 – Kaitstud päritolunimetuse „Feta“ kasutamine Taanis toodetud ja kolmandatesse riikidesse eksportimiseks mõeldud juustu tähistamiseks – ELL artikli 4 lõige 3 – Lojaalse koostöö põhimõte)

(2022/C 340/09)

Kohtumenetluse keel: taani

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Konstantinidis, I. Naglis ja U. Nielsen)

Kostja: Taani Kuningriik (esindajad: M. P. Brøchner Jespersen, J. Nymann-Lindegren, V. Pasternak Jørgensen, M. Søndahl Wolff ja L. Teilgård)

Hageja toetuseks menetlusse astujad: Kreeka Vabariik (esindajad: E.-E. Krompa, E. Leftheriotou, E. Tsaousi ja A.-E. Vasilopoulou), Küprose Vabariik (esindajad: V. Christoforou ja E. Zachariadou)

Resolutsioon

- 1) Kuna Taani Kuningriik ei ole ära hoidnud või lõpetanud kaitstud päritolutähiste „Feta“ kasutamist Taani piimatootjate poolt sellise juustu tähistamiseks, mis ei vasta selle kaitstud päritolutähise tootespetsifikaatidele, siis on Taani Kuningriik rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. novembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1151/2012 põllumajandustoodete ja toidu kvaliteedikavade kohta artikli 13 lõikest 3 tulenevaid kohustusi.
- 2) Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
- 3) Jätta Taani Kuningriigi kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja neli viiendikku Euroopa Komisjoni kuludest.

- 4) Jätta üks viiendik Euroopa Komisjoni kohtukuludest tema enda kanda.
- 5) Jätta Kreeka Vabariigi ja Küprose Vabariigi kohtukulud nende endi kanda.

(¹) ELT C 201, 15.6.2020.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 14. juuli 2022. aasta otsus (Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana eelotsusetaotlus – Hispaania) – Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio (ASADE) versus Consejería de Igualdad y Políticas Inclusivas

(Kohtuasi C-436/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – ERTL artiklid 49 ja 56 – Puhtalt riigisisene olukord – Teenused siseturul – Direktiiv 2006/123/EÜ – Kohaldamisala – Artikli 2 lõike 2 punkt j – Riigihankelepingute sõlmimine – Direktiiv 2014/24/EL – Mõiste „riigihankelepingud“ – Artiklid 74 – 77 – Sotsiaalhoolekandeteenuste osutamine – Sotsiaalse ettevõtlusega tegelevate eraõiguslike üksustega sõlmitud koostöölepped – Tulunduslike ettevõtjate väljajätmine – Üksuse asukoht kvalifitseerimise tingimusena)

(2022/C 340/10)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de la Comunidad Valenciana

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Asociación Estatal de Entidades de Servicios de Atención a Domicilio (ASADE)

Kostja: Consejería de Igualdad y Políticas Inclusivas

Resolutsioon

- 1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiivi 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta artikleid 76 ja 77 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus riigisiseseid õigusnormid, mis annavad eraõiguslikele mittetulundusühendustele ainuõiguse sõlmida avatud konkurentsi tingimustel kokkuleppeid, mille alusel need üksused osutavad sotsiaalhoolekandeteenuseid nende kantud kulude hüvitamise eest olenemata nende teenuste eeldatavast maksumusest isegi juhul, kui need üksused ei vasta selles artiklis 77 ette nähtud nõuetele, esiteks tingimusel, et nende üksuste tegevust reguleeriv õiguslik ja lepinguline raamistik täidab tegelikku sotsiaalset ülesannet ning nende õigusnormide aluseks olevat solidaarsuse ja eelarve tõhususe eesmärki ja teiseks tingimusel, et järgitakse läbipaistvuse põhimõtet, mida on muu hulgas täpsustatud selle direktiivi artiklis 75.
- 2) Direktiivi 2014/24 artiklit 76 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus riigisiseseid õigusnormid, mis seavad selle direktiivi XIV lisas nimetatud sotsiaalteenuste riigihankes ettevõtjate kvalifitseerimise tingimuseks, mis peab olema täidetud enne pakumuste läbivaatamist, et ettevõtja asukoht oleks teenuste osutamise kohas.

(¹) ELT C 423, 7.12.2020.